

Ця книга буде корисною для священників та студентів богословських навчальних закладів, адже автори розкрили надзвичайно важливу тему у будівництві сакральних будівель. Поняття світла у богослів'ї має важливе значення. Багато святих, богословів розвивали богословське вчення про Божественне нетварне світло. Тема світла наявна у багатьох богослужбових текстах. Зрештою, Сам Христос у Символі Віри названий «Світлом від Світла», а до нас, Своїх учнів і послідовників, Він звертався: «Ви – світло світу» (Мт. 5:14). Завершальним моментом, наповненим духовного піднесення, є виголос священника вкінці Ранньої «Слава Тобі, що показав нам світло». На Літургії Ранішосвячених Дарів священник зі свічкою в руках звертається до народу: «Світло Христове просвіщає всіх». У час глибокого молитовного самозаглиблення у храмі вимикається світло, щоб у напівтемряві серцем підвестись до Бога, а в час особливого прославлення Бога, у найважливіші моменти богослужінь, у храмі максимально запалюється світло. Отже, світло допомагає вповні розкрити суть богослужіння. Саме тому велику увагу завжди звертали на архітектуру світла у храмах. Щоб природне, живе світло допомагало наповнити храм відповідним містичним духом, за якого молитва стає рівнішою і глибшою.

Авторам монографії добре вдалось дослідити цей аспект храмової архітектури. Дослідники ретельно описали символічно-образну, символічно-тектонічну та архітектурно-просторову структуру й організацію світлового середовища християнського храму, а також показали розвиток архітектури світла від часу появи перших християнських храмів у східній традиції до сьогоднішніх українських церков. Одночасно глибоко заторкнули богословські аспекти світла, розкрили поняття природного і штучного освітлення та використання живого й електричного світла у храмах

Димитрій (Рудюк),
митрополит Львівський і Сокальський,
доктор церковно-історичних наук

10 березня 2017 року